

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D. v právní věci **žalobce: J. K.**, nar. „X“, bytem „X“, zastoupeného Mgr. Milanem Hadravou, advokátem, se sídlem Školní 3315/42, 430 01 Chomutov, proti **žalovanému: Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, 602 00 Brno, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25.3.2014, č.j. 7933/14/5000-14503-703157,**

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á.**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému právnímu zástupci žalobce **Mgr. Milanovi Hadravovi s e p ř i z n á v á** o d m ě n a za zastupování žalobce v částce **6.800,- Kč**, která bude Mgr. Milanovi Hadravovi proplacena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou ze dne 7.6.2014, jež byla dána k poštovní přepravě dne 10.6.2014, ve znění jejího doplnění ze dne 4.8.2014, domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 25.3.2014, č.j. 7933/14/5000-14503-703157, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro Ústecký kraj (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 6.2.2014, č.j. 331447/14/2500-00600-505957, kterým byla první část žádosti žalobce ze dne 17.1.2014 o poskytnutí informace s poukazem na ust. § 3 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), odmítnuta, neboť žalobce požadoval neexistující informaci, a kterým byla žalobci poskytnuta požadovaná informace, a to, že vůči osobám uvedeným v předmětné žádosti nebylo vedeno řízení dle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti, ve znění pozdějších předpisů. Žalobce se žalobou rovněž domáhal zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jakož se i domáhal, aby správnímu orgánu I. stupně bylo nařízeno ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku poskytnout žalobci informace v rozsahu, jež jím byly požadovány v jeho žádosti ze dne 17.1.2014.

Předně je nutné uvést, že k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle ust. § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), je legitimován ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti. Podle ust. § 72 odst. 1 s. ř. s. **lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci**

oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Podle odst. 4 téhož ustanovení platí, že zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout.

Podle ust. § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Odst. 2 citovaného ustanovení pak stanovuje, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Podle ust. § 23 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb, správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), platí, že nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastížen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží. Podle odst. 4 téhož ustanovení se adresát se vyzve vložím oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost **ve lhůtě 10 dnů vyzvedl**; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Podle ust. § 24 odst. 1 správního řádu platí, že jestliže si adresát uloženou písemnost **ve lhůtě 10 dnů ode dne**, kdy byla k vyzvednutí připravena, **nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenu posledním dnem této lhůty**.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh odmítne, jestliže byl návrh podán předčasně nebo opožděně.

K výzvě soudu žalovaný předložil kompletní správní spis včetně originálu žalobou napadeného rozhodnutí s dokladem o jeho doručení žalobci spolu s písemným vyjádřením k žalobě. Na základě toho pak soud mohl zjistit, kdy začala žalobci běžet lhůta pro podání správní žaloby, a následně posoudit, zda byla či nebyla zachována lhůta pro podání správní žaloby, neboť před vlastním meritorním přezkumem žalobou napadeného rozhodnutí je soud vždy povinen zabývat se tím, zda jsou splněny všechny zákonné podmínky pro tento meritorní přezkum, mezi které podmínka podání žaloby v zákonem stanovené lhůtě nepochybně patří.

Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že napadené rozhodnutí bylo prostřednictvím držitele poštovní služby doručováno přímo žalobci, a to na adresu, jež jím byla uvedena v jeho žádosti o informace ze dne 17.1.2014. Vzhledem k tomu, že doručující orgán žalobce na této adrese nezastihl, zásilka byla proto následně uložena u držitele poštovní licence. Žalobci byla současně na jím uvedené adrese zanechána výzva k vyzvednutí uložené zásilky obsahující napadené rozhodnutí, v níž bylo mj. uvedeno, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze zásilku vyzvednout, jakož i tam bylo zanecháno poučení o právních důsledcích spojených s nevyzvednutím takové zásilky v úložní době. Zásilka obsahující předmětné rozhodnutí byla připravena k vyzvednutí dne **28.3.2014**. Od tohoto dne počala žalobci běžet 10 denní úložní lhůty k vyzvednutí této zásilky. Jelikož si však žalobce zásilku ve stanovené úložní lhůtě nevyzvedl, čímž tedy tato lhůta marně uplynula, proto byla následně tato zásilka dne 11.4.2014 vhozena do poštovní schránky žalobce na jím uvedené adrese.

V daném případě, kdy si žalobce uloženou zásilku v 10 denní úložní době nevyzvedl, je třeba s ohledem na ust. § 24 odst. 1 správního řádu uloženou zásilku považovat za doručenu posledním dnem této lhůty. Jelikož zásilka byla uložena a připravena k vyzvednutí

od **28.3.2014**, je nutno tento den pokládat za den uložení zásilky u držitele poštovní licence, od něhož se odvíjí běh 10 denní úložní lhůty. Poslední den této lhůty připadl na pondělí **7.4.2014** a tento den je tak nezbytné pokládat za den, kdy bylo žalobci napadené rozhodnutí doručeno. Tento den, tj. 7.4.2014, je pak zapotřebí považovat za den oznámení ve smyslu běhu lhůty pro podání správní žaloby podle ust. § 72 odst. 1 s. ř. s.

Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle měsíců bylo tedy v případě žalobou napadeného rozhodnutí pondělí **7.4.2014** a dvouměsíční lhůta pro podání správní žaloby tak skončila ve smyslu ust. § 40 odst. 3 s. ř. s. v pondělí **9.6.2014**.

Z předmětné žaloby ovšem soud zjistil, že tato žaloba byla dána k poštovní přepravě **až dne 10.6.2014**, když tato skutečnost zjevně vyplývá z otisku razítka podací pošty na obálce, v níž byla soudu zaslána předmětná žaloba.

Na základě předloženého dokladu o doručení žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného spolu s předloženým správním spisem a s ohledem na výše uvedená příslušná ustanovení s. ř. s. tak soudu nezbylo, než učinit závěr, že předmětná žaloba byla podána opožděně, neboť nebyla dodržena zákonem stanovená dvouměsíční lhůta k jejímu podání. Proto soud byl nucen v intencích ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. žalobu jako opožděnou ve výroku usnesení ad I. bez dalšího odmítnout.

V důsledku odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve výroku usnesení ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Pokud se týká výroku ad III., soud uvádí, že usnesením ze dne 21.7.2014, č.j. 15Af 43/2014 – 15, ustanovil žalobci Mgr. Milana Hadravu, advokáta, jakožto jeho zástupce pro dané soudní řízení.

Dle ust. § 35 odst. 8 s. ř. s. platí, že hotové výdaje a odměnu za zastupování hradí ustanovenému zástupci stát. Na základě této skutečnosti soud výrokem ad III. přiznal ustanovenému zástupci žalobce, tj. Mgr. Milanovi Hadravovi, advokátovi, odměnu ve výši 6.800,- Kč, která se skládá z částky 6.200,- Kč za dva úkony právní služby po 3.100,- Kč podle ust. § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. b), písemné podání soudu (doplnění žaloby ze dne 4.8.2014) - § 11 odst. 1 písm. d)], a z částky 600,- Kč za dva s tím související režijní paušály po 300,- Kč. Uvedená částka bude ustanovenému zástupci vyplacena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Závěrem soud pro úplnost doplňuje, že o vrácení soudního poplatku žalobci nerozhodoval, neboť žalobci byl shora zmíněným usnesením ze dne 21.7.2014, č.j. 15Af 43/2014 – 15, ustanoven nejen zástupce pro toto řízení, nýbrž byl i zcela osvobozen od soudního poplatku. Žalobce tak soudní poplatek nehradil.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na

sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 3. prosince 2014

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Zlatová